

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

18. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

5. KVĚTNA 2024

Z obsahu:

O smutku

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 7. února 2024,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Jan z Ávily

Libor Rösner
- strana 4 -

Homilie Mons. Jana
Graubnera při Pochodu
pro život

- strana 6 -

Regina coeli

Josef Overath
- strana 7 -

Matka a Prostřednice

Prof. Dr. Leo Scheffczyk
- strana 8 -

Nanebevstoupení Páně

- strana 9 -

„Polský Šarbel“ -
služebník Boží

P. Wenanty Katarzyniec
Jan Gaspar
- strana 10 -

Zázraky na přímluvu

P. Wenantýho
- strana 12 -

Heřman Josef (30)

Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

John Singleton Copley (1738–1815): Nanebevstoupení Páně

O smutku

Katecheze papeže Františka při generální audienci
7. února 2024, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! V našem katechetickém itineráři o neřestech a ctnostech se dnes zastavíme u neřesti, a to neřesti ne zrovna hezké, smutku, chápaného jako pokleslost duše, stálé trápení, které člověku brání prožívat radost ze své existence.

Především je třeba poznamenat, že v souvislosti se smutkem otcové učinili důležité rozlišení. Skutečně existuje smu-

tek, který je přiměřený křesťanskému životu a který se s Boží milostí mění v radost: ten samozřejmě nelze odmítat a je součástí cesty obrácení. Existuje však také další druh smutku, který se vkrádá do duše a který ji ponižuje: s tímto druhým typem smutku je třeba bojovat.

Existuje tedy přátelský smutek, který nás vede ke spáse. Vzpomeňme si na marnotratného syna z podobenství: když si

sáhne na dno své degenerace, pocítí velkou hořkost, a ta ho přivede k tomu, že se vzpomene a rozhodne se vrátit do otcovského domu (srov. Lk 15,11–20). Sténat nad svými hříchy, připomínat si stav milosti, z něhož jsme vystoupili, plakat nad tím, že jsme ztratili čistotu, s níž si nás Bůh vysnil, je milost.

Existuje však i druhý smutek, který je nemocí duše. Vzniká v lidském srdci, když se vytratí touha nebo naděje. Zde můžeme odkázat na příběh emauzských učedníků. Tito dva učedníci opouštějí Jeruzalém se zklamaným srdcem a cizinci,

Pokračování na str. 5

Někdy možná máme pocit, že být svatým v sobě nese punc výjimečnosti. Svým způsobem ano, pokud budeme mít před očima nadpřirozenou výjimečnost Trojjediného Boha, který jediný je Svatý ve své podstatě, ale který nás stvořil ke svému obrazu – tudíž i my jsme povoláni ke svatosti. Toto povolání ovšem znamená, že svatost života by neměla být něčím výjimečným, nýbrž každodenním duchovním ovocem, jež je vstupenkou k návratu do ráje, kde nás Stvořitel očekává s otevřenou náručí. Ze života svatých víme, že i když díky Boží milosti vykonali již zde na zemi mimořádné činy a zázraky, nebylo nikdy jejich vnitřní touhou být výjimečným. Vždy však měli na mysli věci Boží, spásu duše své i druhých. Velice výstižná jsou zde slova sv. Maxmiliána Kolbeho o „Polském Šarbelovi“, P. Wenantym Katarzyniecovi: „Neusiloval o mimořádné věci, ale obyčejně vykonával mimořádným způsobem.“ (str. 10–11) Snad to můžeme považovat za důkaz, že není nutné vyhledávat stále nové, složité cesty ke svatosti, ale je potřeba konat jediné: plnit vůli Boží i v těch nejvděčnějších věcech. Když budeme takto spolupracovat s Boží milostí, pak nám Pán dá jistě najít způsoby, jak ho oslavit ještě více, než nám ukládá prostá povinnost. P. Wenantyo po smrti Bůh navíc odměnil nadpřirozenou mocí, srovnatelnou s mocí nám již dobře známého sv. Šarbela Machlúfa. (str. 12) Jaké je to po-

Editorial

vzbuzení pro nás, kteří tvoříme církev putující, že Bůh je s námi nejen v mimořádných situacích, ale i v naší každodennosti!

Toto vědomí v nás má působit pravou křesťanskou radost, jež vychází ze vzkříšení Ježíše Krista. Radost, která nedovoluje, aby nás ovládl smutek ze ztráty pozemských věcí, z těžkostí života, z chaosu panujícího v našem okolí či ve světě... Jediným smutkem totiž, který dává životu smysl, je zármutek nad urážkou milujícího Otce skrze hřích – připomněl ve své katechezi papež František.

Cestou, jak se z takového smutku vyvázat, je návrat k Bohu, jak kázal sv. Jan z Ávily (str. 4–5), který obracel nejen svými slovy, ale i činy, což u svatých není nic neobvyklého. Aby se však člověk mohl k Bohu vracet, musí ho nejprve poznat. A to je primární úkol křesťanských rodičů, srovnatelný s posláním hlásat zmrtvýchvstalého Krista, aby naučili své děti poznávat Trojjediného Boha – tak můžeme interpretovat slova primase českého Jana Graubnera z homilie přednesené při mši svaté u příležitosti dubnového Pochodu pro život. (str. 6–7) Stejně tak důležité je vědět, kam skrze svoji pozemskou pouť směřujeme: do nebe, do království věčného Otce, kam nás předešel Pán Ježíš Kris-

tus, jeho Matka Maria a zástupy svatých. A právě do jaké míry směřujeme k Ježíši Kristu, do téže míry kráčíme do nebeského království. (str. 9) Míra sjednocení se s Kristem je tedy i mírou konání běžných věcí, jejich stupně mimořádnosti: čím více necháme v sobě působit Ježíše, tím větší budou naše skutky, a to nejen v očích lidí.

Dokonalým vzorem je v tom všem Matka Boží, Panna Maria, o níž rozhodně platí, že byla po zmrtvýchvstání svého Syna plná radosti, i když o Ježíšových Velikonocích mnoho vytrpěla. (str. 7–8) Ona již žije ve slávě Boží po boku svého Syna a uskutečňuje i dnes svou mateřskou službu lidstvu, k níž ji Ježíš povolal z kříže. Panna Maria nejenže nás tak spojuje s Kristem, ale jako Prostřednice všech milostí nám také dává všechno to, co on dal jí. (str. 8–9) Takže nejen vzor Mariina života, ale i její nadpřirozená moc zprostředkovávat Boží milosti jsou pro naši cestu ke spáse mimořádnými dary, jichž se nemusíme bát hojně využít.

Jakkoliv nejsou všechny uvedené skutečnosti pro nás nové, přesto, anebo právě proto se přidejme ke sv. Heřmanu Josefovi (str. 13) a spolu s ním volejme k nebeské Matce:

„Žiješ v blaženosti, má Paní, a ve mně zní tvé jméno, osviť moji duši, zbav chyb mé srdce, chraň mne před vinou dnem i nocí! Amen!“

Daniel Dehner

To, o čem chce Pán dnes s tebou mluvit, je součástí jeho poslední vůle. Je proto velice důležité, abys pochopil a přijal to, co mu nejvíce leží na srdci. Pros Ducha Svatého, aby ti v tom byl nápomocen.

Především ti chce Ježíš znovu přiblížit skutečnost, jak velice si Otec zamiloval svého Syna. Ježíš teď nemyslí pouze na onu odvěkou lásku, v níž Otec zplodil svého jednorozeného Syna, ale konkrétně tu lásku, jakou ho obdařuje nyní, když se pro nás stal člověkem a přebývá mezi námi. Vznikl tím mezi nimi zcela zvláštní vztah, který je ti obzvláště blízký, a proto také velmi významný: Boží Syn tím na sebe přijal pouto dobrovolné poslušnosti.

Skloň se v úžasu před zázrakem Boží vynalézavosti, se kterou ti Bůh, svrchovaný a nejsvětější Pán všeho světa, v nepochopitelném tajemství svého lidského vtělení představuje sám sebe jako nejdokonalější vzor poslušnosti a poddanosti.

My lidé pokládáme poslušnost za přijatelnou a užitečnou, pokud jsme odkázáni na větší znalosti a zkušenosti někoho druhého. Jakmile však se nám zdá, že už si vystačíme sami, vnímáme podřízenost jako něco až nesnesitelného. Ježíš nám však představuje dojemnou a uchvacující poslušnost tím, že ačkoliv sám svrchovaně a dokonale ví, co je dobro a čeho je zapotřebí, přesto se dobrovolně vzdává své vlastní vůle a zachovává příkázání svého Otce. Právě tuto poslušnost pokládá přímo za svou legitimaci. Na otázku *Kdo jsi?* odpověděl starším lidu: *Až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem to a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil můj Otec... Stále konám to, co se mu líbí.*⁽¹⁾ *Nehledám svou vůli, ale vůli toho, který mě poslal.*⁽²⁾ Tato dokonalá poslušnost se nevztahovala jen na nějaká klíčová rozhodnutí, ale platila o každém jeho kroku, každém dechu, každém jeho slovu po celý jeho pozemský život od chvíle, kdy pokorně sestoupil do lůna Panny a Matky, až do potupného povýšení na dřevě kříže. To proto, abys měl názorný a působivý příklad, že k poslušnosti ve velkých věcech můžeš dojít jen dokonalou poslušností i v tom nejmenším a nejobyčejnějším.

Ptáš se, jaký vůbec může mít smysl taková bezvýhradná poddanost, která může vést až k úplnému odevzdání vlastního

Zákon života

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

To vám přikazují, abyste se milovali.

života? Tato poslušnost má jeden jediný důvod, a tím důvodem je láska.

Ježíš je proto tak pokorný a poslušný, protože to je způsob, jakým *zůstává v Otcově lásce*, Otec pak vede svého Syna k poslušnosti lásky, protože oba milují tebe. To je důvod, proč Otec *vydal svého jednorozeného Syna*,⁽³⁾ a Syn ti prokazuje svou lásku tím nejdokonalějším způsobem: *Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.*

I ty máš *zůstat v jeho lásce*. Co to znamená? Že máš opětovat lásku Milujícího podobně, jak Člověk-Ježíš miluje svého Otce. Zůstáváš v jeho lásce tak, že *zachováváš jeho příkázání*. I toto jeho příkázání „zůstáváš v lásce“: *žádá nás, abychom se milovali navzájem*, a to nikoliv jakoukoliv láskou, ale božskou láskou, která je připravena *dát i svůj život za své přátele*. Máš tedy celý svůj život orientovat nikoliv na sebe, ale na své bližní: *To vám přikazují, abyste jeden druhého milovali!*

Zdá se ti, že jsou to příliš vysoké požadavky? Je to cena úměrná velikosti opravdové radosti, po které tolik toužíš a kterou tak usilovně hledáš. Ježíš tě svým příkladem předchází na cestě k oné původní autentické radosti, kterou jsme ztratili pro neposlušnost. Tato jeho radost je radost dokonalá, protože je úplná: nic ji nekalí, nic ji neomezuje ani neohrožuje.

Přijmi tedy nespornou skutečnost, že láska, poslušnost a radost jsou pro tebe něco jako spojité nádoby: jedna bez druhé nemůže existovat. To ví také tvůj Nepřítel. Protože ti k smrti závidí to, co už nikdy nebude mít, totiž radost i lásku, chce tě o ně připravit tím, že nahlodává tvou ochotu k poslušnosti. Co jiného můžeš očekávat od toho, který je *vrah od počátku a pravda v něm není*⁽⁴⁾. Jemu jsou podobní všichni ti, kterým se poslušnost a pokora protíví. Nerozumí Ježíšově řeči, *nemohou slyšet jeho slovo, protože jejich otcem není Bůh.*⁽⁵⁾ Neposlušní ho nepoznají, ani ho nemilují. Odluč se od nich a zařaď se bezvýhradně mezi Ježíšovy přá-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 10,25–26.34–35.44–48

Když Petr přišel do Césareje, Kornélius mu šel vstříc a padl mu v hluboké úctě k nohám. Ale Petr ho zvedl se slovy: „Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk.“ Tu se Petr ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.“ Když ještě Petr mluvil, sestoupil Duch Svatý na všechny, kdo tu řeč poslouchali. A žasli věřící obrácení ze židovství, kteří přišli s Petrem, že i na pohany byl vyhlit dar Ducha Svatého. Slyšeli totiž, jak mluví (cizími) jazyky a velebí Boha. Tehdy Petr řekl: „Může někdo odpirat křestní vodu těm, kteří jako my přijali Ducha Svatého?“ Pak rozkázal, aby je pokřtili ve jménu Ježíše Krista. Potom ho prosili, aby (u nich) zůstal ještě několik dní.

2. čtení – 1 Jan 4,7–10

Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám lidem, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska:

Dokončení na str. 6

tele. On sám tě povolal mezi ně, pozval tě k sobě, protože si tě zamiloval, a to ještě dříve, než jsi ho mohl poznat a sám milovat. Proto ti také nyní chce dát poznat všechno, co slyšel od Otce. Nemůžeš najít lepší společnost. Od koho bys mohl očekávat více?

Co tedy odpovíš Ježíši na tuto jeho svatou poslední vůli? Využij této příležitosti a dej se mu plně k dispozici: Pane, pošli mě, připrav si mě, *abych nesl ovoce a moje ovoce aby zůstalo!*

Zpívejte Pánu novou píseň, protože učinil divy. Rozpomenu se na svou dobrotu a věrnost.

Jásejte, radujte se a hrejte!⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Jan 8,28n; ⁽²⁾ Jan 5,30; ⁽³⁾ srov. Jan 3,16;

⁽⁴⁾ Jan 8,44; ⁽⁵⁾ srov. Jan 8,42n;

⁽⁶⁾ srov. Ž 98.1.3.4–6.

Svatý Jan z Ávily

Španělsko 16. století vydalo nespočet vynikajících osobností, z nichž zmíníme aspoň sv. Ignáce z Loyoly, sv. Jana od Kříže či sv. Terezií z Ávily. Směle mezi ně můžeme zařadit i sv. Jana z Ávily, byl koneckonců duchovním rádcem mnoha z nich. Horlivý lidový kazatel zanechávající po sobě stovky obrácených, bohabojný muž modlitby a odevzdaný služebník Boží, jehož Benedikt XVI. prohlásil učitelem církve.

Narodil se několik let poté, co Španělé dobyli poslední muslimskou doménu v dnešním Španělsku – Granadu. Bylo to snad roku 1499 nebo 1500 v rodině židovského konvertity, každopádně to bylo ve městě Almodóvar del Campo v provincii Ciudad Real.

Podle všeho nešlo o konverzi naoko, která měla pokřtěným Židům přinést v ryzě katolické monarchii jisté výhody, jak tomu často bývalo. Rodiče Alonso a Catalina vedli Jana svědomitě ke Kristu, což kulminovalo v jeho dvacátém pátém roku života, kdy přijetím svátosti kněžství dal světu najevo, že bude Kristu patřit tímto jedinečným způsobem.

To už měl Jan za sebou zvládnutá studia právnická (v Salamance) a teologická s filosofickými (v Alcalá de Benares). A také měl za sebou bolestnou ztrátu rodičů, kteří na věčnost odešli nedlouho před jeho vysvěcením. Primiční mši svatou pak sloužil v kostele, v němž byli pochováni, a na primiční hostinu pozval dvanáct žebráků... Majetek po rodičích poté rozprodal a výtěžek věnoval chudým. Později nikdy nepřijímal žádné peníze.

Smrti rodičů zmizelo poslední pouto, jež ho spojovalo s tímto světem. Tak to sám vnímal a jako výraz tohoto vědomí měl v úmyslu odplout do Mexika a v rámci conquisty hlásat radostnou Beránkovu zvěst mezi tamním obyvatelstvem. Leč nebylo mu dáno.

Vyslyšel přání sevillského biskupa Alfonso Manrique de Lara y Solís, aby namísto misii za mořem podnikal misie v jeho diecézi. Jan tento požadavek pro sebe rozeznal jako Boží vůli a svolil. Biskup Alfonso se ve svém úsudku, který si na rodáka z Almodóvaru del Campo udělal a kvůli němuž ho oslovil, nemýlil. Ale bezpochyby netušil (snad ani nemohl), v jak skvostném stylu se potomek židovských konvertitů svého úkolu zhostí.

Možná by stačilo uvést jen přezdívku, která k Janovi z Ávily patří, aby se ukázala míra jeho působení – Apoštol Andalusie. Nešlo jen o náplň jeho kázání, nýbrž i o způsob, jakým je pronášel. Janova plamenná kázání obracela srdce posluchačů, kteří slyšeli, že se mají navracet k Bohu, jenž „*sestoupil z výšin svého majestátu, aby vystoupal na výšinu kalvárskou*“, bez čehož by „*lidé nadále zůstávali uvízlí ve své bídě a hanbě*“. Tepal hřích, zlořád, lidskou laxnost, pohodlnost a nevděčnost, jejichž vinou člověk nemiluje vtělenou Lásku; hlásal Boží úžasnost a slávu, vyzýval k pokání. To vše s pravým jižanským temperamentem, jímž rozehříval srdce své i těch, kdo jeho kázáním naslouchali. Nabývali pokorného přesvědčení o vlastní nedostatečnosti a o to více si cenili výkupné oběti Spasitelovy a přilnuli k němu s láskou o to větší – a učit milovat Boha bylo Janovou usilovnou snahou.

*El Greco (asi 1541–1614):
Svatý Jan z Ávily*

*Pierre Hubert Sibleyras (1699–1749):
Svatý Jan z Ávily*

Na druhou stranu musel od počátku svého apoštolátu čelit podezření z přináležitosti k sektě iluminados – osvícených, kteří hlásali, že k pravdě se nedochází rozumem, nýbrž výlučně osvícením shůry. „Zavinil si to“ jednak modlitebními skupinami, které kolem sebe shromažďoval, jednak mystickými prožitky, které doprovázely jeho život. V šetření po dvouletém žalářování obstál (ostatně sám kladl věřícím na srdce, aby se snažili o pozorné rozlišování duchů, a sám to praktikoval), a mohl tak znovu mezi lidi a hlásat jim Krista. A vrátil se ve velkém stylu, Andalusie ho byla plná a byla plná i konverzí, jež podnítil. Ještě během pobytu za mřížemi Jan mj. napsal jeden z vrcholů španělské mystické literatury – *Audi filia*, tj. *Slyš, dcero*, věnovaný mladé zámožné šlechtičně Sanche Carrillové, o jejíž obrácení se zasloužil.

Brzy o Janovi vědělo celé Španělsko, ba i královský dvůr. Dostal pozvání, aby pronesl homilii na pohřbu královny Isabely Portugalské, což také 17. května 1539 učinil. Pranic přitom nehleděl na to, jak vysoce postavené posluchače před sebou má (což ostatně nedělal nikdy), takže nehovořil podbízivě a opatrně, ale otevřeně pojmenoval marnost světské slávy a všeho s ní spjatého. Toto Janovo kázání získalo církvi a jezuitskému řádu velkého světce – sv. Františka Borgiáše, tehdy vlivného dvořana; znamenalo totiž zásadní předěl

v jeho životě, zakončený po pár letech vstupem do Tovaryšstva Ježíšova.

Podobně svým kázáním obrátil Jan z Ávily jiného významného světce – sv. Jana z Boha, zakladatele Řádu milosrdných bratří, a později ho stejně jako sv. Františka Borgiáše duchovně vedl. Udržoval též vřelé kontakty s jinými světcí té doby – se sv. Terezii z Ávily či sv. Ignácem z Loyoly. Mystické karmelitce pomáhal s reformou karmelitánského řádu, zakladatele jezuitů zase podporoval v šíření díla Tovaryšstva na Pyrenejském poloostrově. Neocenitelné rady dával i např. sv. Janovi od Kříže, sv. Petrovi z Alcantary nebo sv. Tomáši z Villanovy. Nadto formoval mnoho mladých mužů uvažujících o cestě svátostného kněžství. S nimi pak procházel krajinou a hlásal slovo Boží. Tehdy také stál u založení univerzity v Baeze, jakož i několika kolejí (asi patnácti) pro výchovu a vzdělávání mladých, sám přednášel a napsal několik významných teologických děl, později vysoce ceněných např. sv. Františkem Saleským a sv. Alfonsem z Liguori.

Dlouhá léta se potýkal s vážnou chorobou, která mu zabránila v účasti na tridentském koncilu, kam ho chtěl s sebou vzít sevillský arcibiskup. Stejná příčina a podle některých možná i jeho židovský původ neumožnily Janovi stát se jezuitou, proti čemuž se tehdy postavil andaluský provinciál. Sám Jan přitom během svého života dvakrát odmítl biskupskou mitru a jednou i kardinálský klobouk, což ukazuje, že židovský původ nebyl v těchto případech na překážku a že nemusel být nutně důvodem odmítnutí přijmout ho do jezuitského řádu, zvláště šlo-li o někoho opravdu tak výjimečného.

Poslední léta prožil Jan téměř výhradně v Montille a Córdoba. Svůj život beze zbytku naplnil a s mnohonásobně rozmnoženými hřivnami tak v necelých 70 letech 10. května 1569 stanul před Božím soudem. Svátá Terezie se při zprávě o tom rozplakala. „Pláču proto, že církev ztratila pevný sloup,“ vysvětlovala své slzy.

Přestože se mělo za to, že ho brzká beatifikace nemine, došlo k ní až za Lva XIII. dne 4. dubna 1894. Méně času trvalo, než ho Pavel VI. prohlásil za svatého – 31. května 1970. A konečně 7. října 2012 jmenoval Benedikt XVI. Jana z Ávily učitelem církve.

O smutku

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

který je v jednu chvíli doprovází, se svěřují: „Doufali jsme, že to bude on – tedy Ježíš – kdo vysvobodí Izrael.“ (Lk 24,21) Dynamika smutku je spojena se zkušeností ztráty. V lidském srdci se rodí naděje, které jsou někdy zklamány. Může to být touha vlastnit něco, co člověk nemůže získat; ale také něco důležitého, například citová ztráta. Když se to stane, srdce člověka jako by se propadlo do propasti a pocity, které prožívá, jsou sklíčenost, slabost ducha, deprese, úzkost. Všichni procházíme zkouškami, které v nás vyvolávají smutek, protože život nás přivádí k tomu, abychom si představovali sny, které se pak rozpadnou. V této situaci se někteří po období zmatků spoléhají na naději, jiní se však utápějí v melancholii a nechávají ji hlodat ve svém srdci. Cítí z toho někdo potěšení? Podívejte se na to. Smutek je jako potěšení z toho, že nejste šťastní, že se něco nezdařilo, je to jako vzít si hořký, trpký bombón bez cukru, nepříjemný... a cucat ten bombón. Smutek je požitek z nepotěšení.

Některé vleklé smutky, kdy člověk stále rozšiřuje prázdnotu po tom, co už tu není, nejsou vlastní životu v Duchu. Určité uražené hořkosti, kdy má člověk stále na mysli nějaký nárok, kvůli kterému na sebe bere podobu oběti, v nás nevytvářejí zdravý život, natož křesťanský. V minulosti každého z nás je něco, co je třeba uzdravit. Smutek se z přirozené emoce může změnit ve zlý stav mysli.

Je to zálužný démon, ten démon smutku. Pouštní otcové jej popisovali jako červa srdce, který rozežirá a vyprazdňuje svého hostitele. Tento obraz je dobrý, umožňuje nám tomu porozumět. Musíme si na tento smutek dávat pozor a myslet na to, že Ježíš nám přináší radost ze vzkříšení. Co mám tedy dělat, když jsem smutný? Zastavit se a podívat se: Je to dob-

rý smutek? Není to snad naopak smutek špatný? A reagovat podle povahy tohoto smutku. Nezapomínejte, že smutek může být velmi špatný, vede nás k pesimismu, vede nás k egoismu, který se těžko léčí.

Bratři a sestry, musíme se vyvarovat tohoto smutku a myslet na to, že Ježíš nám přináší radost ze vzkříšení. Jakkoli je život plný rozporů, zmařených tužeb, neuskutečněných snů, ztracených přátelství, díky Ježíšovu vzkříšení můžeme věřit, že vše bude zachráněno. Ježíš vstal z mrtvých nejen za sebe, ale i za nás, aby vykoupil všechno štěstí, které v našem životě zůstalo nenaplněno. Víra zahání strach a Kristovo vzkříšení odstraňuje smutek jako kámen z hrobu. Každý den křesťana je cvičením ve vzkříšení. Georges Bernanos ve svém slavném románu *Deník venkovského faráře* nechává faráře z Torcy říci toto: „Církev má radost, všechnu tu radost, která je vyhrazena tomuto smutnému světu. To, co jste proti ní udělali, jste udělali proti radosti.“ A jiný francouzský spisovatel, León Bloy, nám zanechal tuto nádhernou větu: „Existuje jen jeden smutek, (...) ten, že nejsme svatí.“ Kéž nám Duch vzkříšeného Ježíše pomůže překonávat smutek svatostí!

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Indický misionář P. Anthony Saji VC povede ve dnech **16.-21. 5. 2024** **OBNOVU RODIN v Červeném Kostelci** a tyto **SVATODUŠNÍ OBNOVY** (promluva, mše svatá, adorace s modlitbou za uzdravení): 13. 5. Prušánky, 14. 5. Tasov, 15. 5. Brno-Tuřany, 23. 5. Chrudim, 24. 5. Prachovice, 25. 5. Benátky nad Jizerou. Dále povede **EXERCICIE PRO MLÁDEŽ**: 5.-10. 8. Drasty u Prahy, **EXERCICIE ZA VNITŘNÍ UZDRAVENÍ**: 18.-23. 11. Hrotovice u Třebíče.
Bližší informace na tel. 606 627 636 • web: cz.frbill.net.

Homilie Mons. Jana Graubnera při Pochodu pro život

Primas český a arcibiskup pražský Mons. Jan Graubner tuto homilii přednesl při mši svaté v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha, jež se konala 6. dubna 2024 u příležitosti Pochodu pro život.

Sestry a bratři, drazí rodiče a milé děti, milá mládeži, je krásné, že Velikonoce, které slavíme už celý týden, můžeme dnes společně završit touto slavností rodin. Velikonoce jsou především o lásce, o lásce Boha k člověku, kvůli kterému se sám Bůh stal člověkem. Vzal na sebe všechny lidské viny a ukázal nám lásku až do krajnosti, když pro naši záchranu přinesl na kříži smírnou oběť. Pak vstal z mrtvých, protože láska vítězí i nad smrtí, tak jako vítězí nad zlem.

Z evangelia jsme právě slyšeli, že po svém zmrtvýchvstání se Ježíš ukázal řadě lidí. Když to vyprávěli ostatním, nechtěli jim věřit. Přesto dostali úkol: *Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu!*

Ano, velikonoční radost se nemůže skrývat, či nechávat sobecky jen pro sebe. Kdo má opravdovou radost, ten ji rozdává všem kolem. Děcka, to přece znáte všichni. Když jste plné radosti, tak ji musíte rozdávat, abyste nepraskly. To platí i o radosti z Boha, o radosti z přátelství Pána Ježíše. Ano, dnes říká Pán Ježíš každému z nás, kdo Ježíše zná, aby o něm vyprávěl těm, kdo Ježíše neznají. To je úkol nejen na dnešek, ale na celý život. A nesmíme se nechat odradit, jako se

nenechali odradit Petr a Jan, o kterých jsme slyšeli v prvním čtení. Když dostali od velerady zákaz mluvit o Ježíšovi a v jeho jménu, řekli: *Sudte sami, zda je to před Bohem správné, abychom poslouchali více vás než Boha. Je přece nemožné, abychom nemluvili o tom, co jsme viděli a slyšeli.* Tak můžete všude vyprávět i o dnešním krásném setkání s Ježíšem, který je uprostřed nás.

Papež František v *Amoris laetitia* (česky *Radost z lásky*) mluví o různých vyjádřeních velikonoční víry, například ukazuje na společnou modlitbu v rodině, která je *přednostní prostředek vyjádření a posílení velikonoční víry... chvíle modlitby může rodině přinést velmi mnoho dobra. Společná cesta modlitby dosahuje vrcholu ve společné účasti na Eucharistii* (AL 318), na mši svaté, o které říkáme, že je zpřítomněním kalvárské oběti a Nové smlouvy.

Drazí manželé, každá vaše společná účast na mši svaté vám může připomenout nejen velikonoční smlouvu o našem vykoupení, ale taky vaši manželskou smlouvu, do které vstoupil Bůh svým požehnáním. A když oba přijímáte Eucharistii, je to On, který vás oba naplňuje, sjednocuje a dává schopnost ke vzájemné lásce, která dokáže milovat vždy

nově a překonávat překážky. Kdo chce lásku dávat, musí ji taky dostávat, musí čerpat. Když přijímáte Boha, máte v sobě vždycky dost důvodů k lásce, protože On je Láska.

Když rodina přijímá druhé a vychází jim vstříc, zejména chudým a opuštěným, je znamením a svědkyní mateřství církve, na kterém se podílí (AL 324), říká papež a my dodejme, že to platí i pro ty, kteří jsou třeba světsky bohatí, ale chudí na víru. Znam některé konvertity, kteří uvěřili právě proto, že je přijala věřící rodina tak, že poprvé zakusili oblažující přítomnost Boha, a změnilo jim to život.

Rodina je první škola lidských hodnot, kde se člověk učí správně užívat svobodu. Některé sklony se rozvíjejí v dětství a zakorenění se tak hluboko, že přetrvávají celý život jako vnitřní náklonnost k některým hodnotám nebo jako přirozený odpor k určitým způsobům jednání. Mnozí lidé jednají určitým způsobem, protože považují za správný způsob jednání to, co si osvojili v dětství: Tak mě to naučili, nebo: Tak jsme to dělali doma... (275n), říkají.

Papež ukazuje taky na nesmírnou cenu správné sexuální výchovy, která chrání zdravý stud. *Je to přirozená obrana osob, která si chrání svůj vnitřní život a brání se být považována za pouhý předmět. Sexuální výchova nesmí být jen o ochraně proti nechtěnému dítěti, jako by ono bylo nepřítelem, ale musí být školou skutečné lásky.*

Je neodpovědné zvát dospívající mládež ke hře s jejich tělem a touhami, jako by už měli zralost, hodnoty, vzájemný závazek a cíle, které jsou vlastní manželství. Tak se jen lehkovážně povzbuzují k tomu, aby používali druhou osobu jako předmět, na kterém si kompenzují své nedostatky..., naopak je třeba učit je cestě k projevům lásky, vzájemné péče, uctivé něžnosti, komunikaci s bohatým obsahem (283).

A všimněme si ještě jedné věci. V dnešním uspěchaném světě jsme v nebezpečí přenášení digitálního rychlého tempa do všech oblastí života. Proto je důležité naučit se čekat, například: *odložit touhu*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

Evangelium - Jan 15,9-17

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachovávejte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.

To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé přikázání: milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo

nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce.

Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, oč ho budete prosit ve jménu mém. To vám přikazuji: Milujte se navzájem.“

neznamená ji odmítnout, ale prostě pozdržit její uspokojení. Když nenaučíme děti, že na některé věci je třeba čekat, stanou se bezohlednými. Neumět čekat a chtít všechno hned je neřest, která oslabuje svobodu. Kdo se naučí některé věci odložit, vyčkat na vhodnou dobu, naučí se ovládat sám sebe, nebýt otrokem instinktů. Podobně je důležité nést zodpovědnost za sebe. Tím vzroste zdravé sebevědomí i respekt ke svobodě druhých (275). Papež František tak uvádí celou řadu témat důležitých pro výchovu dětí v rodině, protože rodinu považuje za zásadně důležitou pro budoucnost církve i společnosti.

A já chci v této chvíli poděkovat všem rodičům, kteří se snaží o výchovu dětí, kteří respektují právo dětí na stabilitu domova, na lásku otce i matky, na rozvoj jejich talentů, mezi něž patří i vrozený talent být mužem či ženou. Jako se snažíme dětem mimořádně nadaným na hudbu či sport zajistit dobré trenéry na rozvíjení jejich talentů, tak je třeba věnovat skutečnou péči rozvoji talentu být mužem či ženou u všech dětí.

Nikdy nesmíme zapomínat na právo dětí poznat Boha. Jako jsme posláni hlásat zmrtnýchvstalého Krista světu, tak musíme myslet především na vlastní děti a jejich právo poznat Boha a rozvinout osobní přátelství s Kristem, vrůst do společenství církve. Jinak ponese spoluvinu, když budou trpět samotou, opuštěností či depresemi. Existují nezaviněné nemoci, ale u mnohých současníků by se nemusela rozvinout řada nemocí, kdyby žili zdravě. Ke zdravému způsobu života musíme však počítat nejen zdravou stravu, životosprávu a životní prostředí, ale i zdravé vztahy a zdravý duchovní život, zdravé morální prostředí. Moc prosím, pomozte všem dětem zapojit se do živého společenství víry jejich vrstevníků. Pokud to není možné u vás v obci, vozte je jinam. Účast na společenství vrstevníků a spoluodpovědnost za jeho vedení je nejlepším nástrojem výchovy dobrých křesťanů a občanů.

Bůh vám pomáhej. A ještě jednou: Díky!

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Regina coeli

Rozjímání o Mariině velikonoční radosti

Ve velikonočním jásavém zpěvu ke cti Panny Marie zaznívá to, co Matka Boží prožila a vytrpěla od andělova zvěstování a co se nyní změnilo v Magnificat velikonočního rána. Je to výsledek zkušenosti, že Bůh splnil svá zaslíbení. Maria prožívá tuto velikonoční radost jako předobraz církve za všechny lidi naplněné velikonoční vírou.

Jsou zpěvy, které jsou neodmyslitelnou součástí církevní liturgie, a k nim patří nesporně mariánská antifona *Regina coeli* – *Raduj se, nebes královno*; jsou to klasické texty, které jsou ohlasem víry církve svou formou a i svým obsahem.

Musíme si připomenout velkopáteční večer, abychom mohli pochopit poselství *Regina coeli*. Onen večer stojí Maria před naším zrakem jako Pieta: drží mrtvého Syna na svém klíně, který jako „Hostia“ – obětní dar – dal na kříži život za naše hříchy. Maria je v tomto okamžiku celou církví: staví nám před oči, že Kristus je vše, co nám může dát, a že církev, jejímž předobrazem je, je jen jediná, kdo nám může a musí ukázat Ježíše. V této bolestné hodině bolestné Matky (a celé církve) připomíná si Maria Gabriellova slova: *Vždyť u Boha není nic nemožného*. (Lk 1,37)

Regina coeli přijímá tuto Boží dynamiku. Nejdříve se má radovat Maria, ta Maria, která se po Ježíšově zmrtnýchvstání stává Královnou nebe. Maria první ze všech lidí, neobtěžovaná dědičnou vinou, odchází domů k božskému Otci a tato velikonoční událost ji povyšuje jako Matku Páně na nebeskou Královnou. Nyní prožívá skutečnost, že Boží slovo nikdy nepozbývá síly; Boží slovo pozvedá člověka nad všechny lidské představy a síly.

Radost, kterou nyní Maria přijímá ve velikonoční skutečnosti, překračuje všechno, co člověk může jako radost prožít. Tato radost je přiměřenou odpovědí na překonání smrti, říše odsouzení.

Radost stát se Matkou Páně a porodit Mesiáše je jen předehrou velikonoční radosti, jakou si nyní Maria zasloužila od svého zmrtnýchvstalého Syna.

Pozdrav Gabriela, Božího posla tehdy v Nazaretě, v němž byla Maria nazvána milostiplnou, se nyní dokonale naplňuje.

Ježíšovým zmrtnýchvstáním je povznesena i Maria: byla vyzdvížena jako pokorná služebnice, jak to vyzpívala v Magnificat.

Toto její povznesení se vztahuje zpětně k jejímu „Fiat“ v Nazaretě. Stala se hodnou nosit v sobě Ježíše jako člověka. Jestliže tehdy šlo o to, aby se Bůh stal člověkem, nyní se jedná o velikonoční tajemství, o zbožštění a povznesení člověka.

Důsledkem velikonočního rána je povznesení člověka. Nový Adam Ježíš Kristus zbavuje prvního Adama viny. Maria *mění jméno Evy* a má skrze nového Adama účast na velikonoční skutečnosti tím, že je vzata do nebe. Proto má všechny důvody k radosti nejen Maria, nýbrž my všichni máme důvod k radosti skrze *Příčinu naší radosti*, jak zpíváme v loretánské litanii.

Tato Mariina radost se zakládá na zmrtnýchvstalém Kristu, protože on jako druhý Adam zbavil smrti moci a daroval druhý Evě podíl na slávě svého zmrtnýchvstání a tu pak skrze Matku církve daruje církvi. Mariina radost je slíbena všem, kteří ji přijmou jako předobraz církve a kteří do ní vloží všechnu svou naději. Ale naše antifona se netýká pouze velikonočně-eschatologické stránky dějin spásy.

Vstal, jak řekl, připomíná Matouš ve verši 28,6. Anděl zde oslovuje ženy z místa děsu a beznaděje slovy: *Není zde, vstal z mrtvých, jak řekl*. Ježíš je ve smrti i v životě slovem, které nemůže zklamat. Plní slovo, ale způsobem, který překonává všechny lidské představy.

Maria s Božím slovem bezpodmínečně souhlasila. Ví z celého svého života, že žádné Boží slovo nezůstalo bez moci. I na svatbě v Káně radila lidem, aby udělali všechno, co Slovo řekne. (srov. Jan 2,5) Ani jako Pieta nepochybovala o Bohu a člověku; nyní je sama schopna ukázat lidem Ježíše a oznámit jim, že se stal Pánem nad smrtí. ➤

► Toto *jak řekl* nese celý její život. Ví, že nedůvěřuje jen tak komukoliv, nýbrž Božímu Slovu, které se v Ježíši skrže ni vtělilo do našeho lidství. Ví, že ten, jehož nosila ve svém panenském lůně, je vítězem z Golgoty, kterého nemohla zadržet ani smrt, ani ďábel.

A ví, že tomuto Slovu může důvěřovat i jako bolestná Matka, protože ten, který je Obětí, je současně Vítězem jako nikdo jiný. Tak je v celém jejím životě, i v hodině Piety, obsažena radost *Regina coeli*. Je to předzvěst radosti, která stoupá tím více, čím více se ukazuje Boží moc v životě jejího Syna.

Vědomí této předtuchy radosti i jako Piety činí z velikonoční Marie tu nejlepší Přímiluvkyni, jakou si můžeme přát. Maria protřpěla a prožila tuto předzvěst radosti jako člověk a jako žena až do Velikonoc. Zde je pro prosícího člověka viditelná: jako Sedmibolestná, ale také jako Panna velikonoční radosti.

Bůh totiž ukazuje na Marii, že slyší lidské prosby. A proto má pro člověka smysl obracet se na Marii. *Pros za nás Boha*. Maria tím, že je již u Boha, nám dává jistotu, že on ji může slyšet. A člověk se cítí bohatší o „Tlumočnici“, o lidskou bytost, která zná naši řeč, naše přání a naše touhy a která sama dosáhla s tělem i duší nebeské skutečnosti.

V každé naší prosbě osciluje tato Přímiluvkyně v neutišitelné naději na vyslyšení. Maria je naplněním všech lidských tužeb, neboť jako Matka Mesiáše shromažďuje všechno, po čem toužilo lidstvo před Kristem i po Kristu: velikonoční ráno, radostnou zvěst, že z Ježíšovy oběti vyklíčilo vítězství nad smrtí. Maria mohla prožít Boží moc jako první dokonalým způsobem; že přitom i mnoho vytrpěla, činí ji pro nás jako Přímiluvkyni ještě pochopitelnější.

Maria je po Velikonocích plná radosti. Jelikož je předobrazem církve, můžeme

doufat, že i my budeme mít podíl na této radosti. Nyní, v *tomto slzavém údolí*, jak říká *Zdrávas, Královno*, nejsme ovšem ještě schopni poznat velikonoční skutečnost v plnosti jejich plodů.

Básník Friedrich von Spee o Marii říká:

„Tvé srdce zcela tone v radosti, aleluja,
a tato radost stále roste, aleluja.

Nezapomínej na nás, aleluja,
poděl se s námi o kapičku. Aleluja.“

Tato „kapička radosti“ je zálohou radosti; ale je to záloha, která v Marii, předobrazu církve, již našla naplnění.

Od Velikonoc nemá Boží dynamika a síla žádných hranic. *Vstal, jak řekl, aleluja!* V jistotě zmrtvýchvstání se nachází Mariino vyvýšení a naše naděje na velikonoční život již na tom místě, kde „kapička radosti“ se proměňuje na „moře radosti“ (F. von Spee).

*Z Der Fels 4/99 přeložil -lš-
(Redakčně upraveno)*

Prof. Dr. Leo Scheffczyk

Matka a Prostřednice

8. května – Panny Marie, Prostřednice všech milostí

Ze se Panna Maria i dnes zvláštním způsobem sklání k lidstvu, má svůj důvod v jejím Bohem stanoveném prostřednictví. Její souhlas při andělově zvěstování (srov. Lk 1,38), početí a zrození Božího Syna (srov. Lk 2,6), stejně jako její přítomnost pod křížem jejího Syna (srov. Jan 19,25–27), to všechno byly významné činnosti dějin spásy, při nichž Panna a Matka spolupracovala, aby se spása v Ježíši Kristu mohla uskutečnit a aby se jí dostalo lidem. Ona tím dosáhla spojení lidstva s Vykupitelem, a to na všech zastaveních vykupitelské cesty, počínaje jeslemi až ke kříži. Proto jí křesťanství už od pradávna přiznalo titul *Prostřednice*. Již v době koncilu v Efezu (431) píše církevní spisovatel: „Ona je Prostřednicí mezi nebem a zemí; neboť ona dokonalá mezi nimi i sjednocení.“ Toto přesvědčení převzal i 2. vatikánský koncil, když ji nazývá „vyvýšenou Matkou božského Vykupitele“ a „velkodušnou společnicí“ a současně ji oslovuje jako Prostřednici,

aniž by tím něco ubíral na účinnosti jediného Prostředníka Krista (srov. 1 Tim 2,5). Koncil však také zdůraznil a vyzvedl nadčasový charakter Mariina prostřednictví, které „trvá v plánu milosti neustále od okamžiku souhlasu, který s vírou vyjádřila při zvěstování a bez váhání zachovala pod křížem, až do věčného dovršení spásy všech vyvolených“. Tak jako Vykupitelovo působení překračuje hranice času a má věčnou platnost, podobně je tomu i se spolupůsobením Panny Marie při vykoupení: má naddějinný význam a nadčasové trvání. Proto Maria, která žije ve slávě Boží po boku svého Syna, uskutečňuje i dnes svou mateřskou službu lidstvu.

Křesťanská víra a zbožnost shrnula toto živoucí a ustavičné prostřednictví Matky našeho Pána do různých názvů a titulů, které se v průběhu dějin stále více obohacovaly. Tak byla Maria uctívána jako *Matka živých* (jako protiváha Evy), jako *Matka lidí* a jako *Matka církve*, vzývána jako *Zachránkyně*, *Pomocnice křesťá-*

nů, a to nejen v pozemských záležitostech, nýbrž i v péči o věčnou spásu, v nebezpečích pro duchovní život a v ohroženích církve. To všechno vycházelo z hluboké a živě ověřené zkušenosti, že žena, která jednou zprostředkovala spásu a plnost milostí v Ježíši Kristu, bude v tom pokračovat trvalou a vše zahrnující službou.

I když se toto poznání rozvíjelo v průběhu dějin, bylo ve svém jádru k dispozici již v raných dobách křesťanství. Nejstarší známá modlitba *Pod ochranu tvou* (konec 3. století) poskytuje vlastně přesvědčivý důkaz o Mariině prostřednictví ve službě pro spásu lidstva. Protože invokace jako *Paní naše*, *Prostřednice naše*, *Orodovnice naše* dokazují stejně jako prosby *se Synem svým nás smiř*, *Synu svému nás doporuč*, že Maria se podílí jedinečným způsobem na sdílení spásy a jako Prostřednice spojuje Krista s lidstvem, stejně jako naopak lidstvo s Kristem.

Proto je tato modlitba také odmítnutím znovu a znovu opakované námítky proti mariánské účtě: že Mariino prostřednictví narušuje přímé spojení člověka s Kristem, že brání bezprostřednímu kontaktu s Pánem. Opak je pravdou. Tak jako v přírodě při výstavbě či transformaci živin existu-

jí síly, které tyto životní procesy urychlují a zintenzivňují, tak je tomu i se silou Mariinou: ona lidi od Krista neodděluje, nýbrž jej spojuje s námi a nás s ním. Dává nám dále všechno to, co jí dal Kristus. A toto sepětí neuvolňuje, nýbrž prohlubuje, zvnitřňuje a posiluje. Teprve skrze Mariino mateřské prostřednictví nabývá naše spojení s Kristem Bohem chtěně niternosti, intimity a své plnosti.

Znovu se zde vynořuje otázka: Nemělo takové intenzivní mateřské působení

Prostřednice vůči lidstvu zůstat spíše neviditelným a skrytým? To je však podle poznatků o dějinách spásy, v nichž Bůh vždy své působení dával najevo znamením a zjeveními, zcela nepřijatelné.

Víra a zbožnost natolik rozvinuly pravdu o Mariině prostřednictví, že oslovují Marii jako *Prostřednici všech milostí*. Církve skrze papeže nové doby přijala toto pojetí v tom smyslu, že říká: Maria se svou přímluvou podílí na zprostředkování všech milostí lidem.

Svou starostlivostí, svou láskou a svou přímluvou spravuje současně všechno spásné Boží působení na základě svého postavení jako Matka Spasitele, Matka církve a Matka všech lidí. Zjevení Panny Marie a poselství z Fatimy dávají této víře pevnou oporu.

Z „*Theologische Betrachtungen zur Botschaft von Fatima*“ přeložil-lš-

(Redakčně upraveno)

Nanebevstoupení Páně

Když k nim Ježíš domluvil, byl vzat do nebe a posadil se po Boží pravici. Oni pak šli a všude kázali. A Pán byl s nimi a potvrzoval jejich slova zázraky.

Hlásat dnes Kristovo nanebevstoupení a vůbec mluvit o nebi naráží u některých „osvícených“ lidí na nepochopení a odmítání. Takové duševně-duchovní přesvědčení je zesměšňováno jako „bláhová dětská víra“, nebo dokonce rezolutně odmítáno: nanebevstoupení ve věku dobývání vesmíru, to je pověra pro nevzdělance.

Všechny obrazné představy Kristova nanebevstoupení jsou jistě z hlediska Boží skutečnosti nedostatečné. Kdo však chce odbýt tuto skutečnost tím, že ji odkazuje pomocí nábožensko-psychologických důvodů do oblasti mýtů, pouhých duševních výplodů apod., pro toho se stal věroučný obsah tak prázdným, že mu každý vánek ducha doby odfoukne skutečnost víry. „Realita Kristova nanebevstoupení naopak ukazuje, jak velice může Boží zjevení proměnit lidský život, pokud se přijímá s vírou a poslušností. Neboť Kristovo nanebevstoupení nám vtiskuje pečeť velikosti. Chrání nás proti falešnému moralismu a degradaci člověka. Učí nás účtět k člověku a dává nám radost z našeho vlastního bytí.“⁽¹⁾

Dnešní slavnost nás učí, abychom si uvědomovali důstojnost a velikost člověka, neboť Bůh jednal pro člověka jako člověk s obrovskou velkodušností. Kristovo nanebevstoupení nám umožňuje nahlédnout do skutečné velikosti, kterou Bůh daroval člověku, neboť tato pravda víry nepopisuje nějakou „zeměpisnou událost“⁽²⁾, nýbrž potvrzuje, že „v Ježíši Kris-

tu je také člověk, lidské bytí, na kterém my všichni máme účast, že jsme nepředstavitelným způsobem vtaženi do vnitřního života samého Boha. Nebe není nějaký vymezený prostor nad hvězdami, je to něco mnohem velkolepějšího a většího: je to místo, kde člověk přebývá v Bohu, což má svůj základ ve spojení lidství a božství ukřižovaného a povýšeného člověka a Boha Ježíše Krista. Kristus, člověk, který je v Bohu, je s ním od věčnosti jedno, je současně pro člověka trvale otevřenou branou k Bohu.“⁽³⁾

Právě proto nám zpráva o Kristově nanebevstoupení říká: „Jdeme tou měrou k nebi a přímo do nebe, do jaké míry jdeme k Ježíši Kristu a vstupujeme do něho.“⁽⁴⁾ Cesta s Bohem a k Bohu, cesta k plnosti života a lásky v Trojjediném Bohu je otevřena v Kristu a skrze Krista. To nám dosvědčuje nanebevstoupení Pá-

Giotto (asi 1267-1337):
Nanebevstoupení Páně

ně. Tím, že jej následujeme, můžeme se „povznést nad všechno pozemské a hledat to, co je nahoře“ (*Modlitba nad dary*, srov. Kol 3,1).

Tato pravda víry jistě neznamená útěk ze světa a pohrdání světem. Dává však pevný základ důvěry v nebesko-pozemský Boží řád, podle kterého je třeba řídit všechny pozemské kroky, aby vedly ke skutečnému, tj. věčnému životu (srov. Kol 3,2,4). Kristovo nanebevstoupení nám dává tedy poznat, že věčný život začíná zde na zemi jakožto pravý život. Skrze církve svatou získáváme již zde ve svátostech účast na pravém věčném životě. Ale tato milost pochází „shůry“, z nezasloužené plnosti Boží lásky k nám.

Ježto Kristus se nanebevstoupením vrací do výchozího bodu svého poslání,⁽⁵⁾ máme, můžeme a smíme i my přijmout dar milosti našeho poslání v církvi svaté a v tomto světě. Uskutečňujeme to tím, že v tomto pozemském životě ve víře, v lásce a v poslušnosti ke svému poslání hledáme to, co „je shůry“. Náš cíl, nebe, je nám otevřeno. Nenechajme se polapit do pavoučí sítě čisté pozemské a bezvýhodné nudy. Mějme odvahu k pravé křesťanské, a tím i lidské velikosti, která hledá to, co pochází „shůry“.

Z archivu Světla

Poznámky:

- (1) Joseph Ratzinger: *Mitarbeit der Wahrheit*, Würzburg 1990, s. 151.
- (2) Hans Urs von Balthasar: *Credo, Meditationen zum Glaubensbekenntnis*, Freiburg 1988, s. 54.
- (3) Joseph Ratzinger: *Dogma und Verkündigung*, Freiburg 1973, s. 363.
- (4) *Tamtéž*.
- (5) Balthasar, *tamtéž*.

„Polský Šarbel“ – služebník Boží P. Wenanty Katarzyniec

Svatý Maxmilián Kolbe vděčil P. Wenantymu Katarzyniecovi za hodně, dával ho druhým za vzor a skrze jeho přimluvu vyprosil nespočet milostí. Dnes, více než sto let po své smrti, udivuje „Polský Šarbel“ svým mimořádně účinným přimlouváním se z nebe.

„Mám v noviciátu dva světce,“ prohlášoval před sto lety P. Dionizy, novicmistr minoritského kláštera ve Lvově. Jedním z těch dvou, které měl na mysli, byl jistý neobyčejně skromný a pokorný bratr, který do řádu vstoupil nedlouho před dosažením dvaceti let a který třináct let poté zemřel v pověsti svatosti. Kdo je tento služebník Boží, jenž byl za svého života obyčejným řeholníkem a jenž si v současnosti, díky četným zázrakům, které se uskutečnily na jeho přimluvu, vydobyl označení „Nebeského účetního“, po tažmo „Polského Šarbela“?

Józef Katarzyniec, později řádovým jménem Wenanty, přichází na svět v den liturgické památky Panny Marie Růžencové 7. října 1889. Patronka růžence ho pak doprovází od útlého dětství. Zvláštní úcta prokazovaná Panně Marii, odevzdání se jí a také nevšední zalíbení v modlitbě růžence pak determinují celý jeho další život. Józef vyrůstal v chudé, zato však zbožné rodině. Značný vliv na jeho dospělý život měly chvíle strávené při modlitbě v nedaleké dřevěné kapličky sv. Františka z Assisi. Již před svým prvním svatým přijmáním se Józef svěřuje svým blízkým se svým snem stát se knězem. Snaží se být denně na mši svaté a často při ní ministruje. Stále přitom sní o zasvěcené službě Pánu. Protože však vinou chudoby nemůže vstoupit do nižšího semináře, chodí do běžné školy.

Od roku 1904 začíná studovat v učitelském semináři ve Lvově. Je studentem schopným, pracovitým a svědomitým, zároveň poslušným vůči vyučujícím a vychovatelům. Díky svým kromobyčejným schopnostem a nevídané pili dostává velmi příznivé reference. Během té doby se rozhoduje pro vstup do řádu menších bratří sv. Františka. Rodiče ještě činí pokus, aby ho od tohoto rozhodnutí odradili, když před ním předestřou zárnou budoucnost v pedagogickém sboru, avšak Józef jim opáčí: „Peníze nepotřebuji a ve světském zaměstnání bych se zkazil.“ Po ukončení studií v roce 1908 se hlásí u otce provin-

ciála, jenž nového kandidáta charakterizuje těmito slovy: „Jeho skromnost byla do očí bijící, pokora přitažlivá, budil dojem nevinného mládence. Do našeho řádu jsem ho přijal s radostí.“

Horlivý řeholník

Józef zahajuje noviciát ve Lvově. Tam se také seznámí s bratrem Maxmiliánem Kolbem, jenž o něm vydal toto svědectví: „Nezapomenu na skromnost, která vyzařovala z jeho bytosti. Ve světském oblečení, zhruba dvacetiletý, nesmělý, při pohybu vážný, přitom však nijak strojený, v hovoru spíše střídavý [...]; vnitřní pokoj, se kterým neokázale nakládal, ukazoval na to, že nad sebou spolehlivě panuje.“ Novic se s bratrem Maxmiliánem sblížil a později mu bude pomáhat tvořit polská katolická média.

Usilím na cestě řeholníka v sobě Józef rozvíjí poslušnost, chudobu a čistotu. V zápiscích, jež po sobě zanechal, můžeme číst mj. tyto řádky: „Budu se snažit, abych byl stále ozařován sluncem Boží vůle. [...] Denně budu od rána do večera před každou činností říkat: »Pro Tebe to dělám, milovaný Ježíši! Toužím to udělat tak, jak bys to udělal Ty...« I kdybych měl

Služebník Boží P. Wenanty Katarzyniec

umřít, budu se varovat učinit i ten nejmenší hřích. Budu prosit Matku Boží o ochranu před hříchem... Budu se modlit vždy a co možná nejvíce...“

Dne 25. srpna 1908, vybíraje si rádové jméno Wenanty, přijal Józef hábit. Rok nato skládá řeholní sliby. Po zakončení noviciátu vstupuje do Vyššího semináře minoritů v Krakově a zahajuje studia teologie a filosofie. Exceluje, nicméně ani výtečné schopnosti, ani dosahované výsledky v něm nevyvolávají pocity pýchy. Bratr Wenanty přednáší mnoho referátů, zejména o Panně Marii. Nadto celou řadu bohoslovců přivádí do Arcibratrstva adorace Nejsvětější svátosti. Sám, se srdcem hořícím velkou láskou ke Kristu Ježíši, tráví každou volnou chvíli před svatostánkem. Ochotně pomáhá druhým, a když druhé doučuje, nijak se nad nimi nepovyšuje, ale vysvětluje jim vše takovým způsobem, že ti, kdo s ním přicházejí do styku, necítí žádnou újmu na své důstojnosti.

Dne 2. června 1914 přijímá bratr Wenanty kněžské svěcení a je vyslán na své první místo – do farnosti v Czyskách u Lvova. Prezentuje se jako dobrý zpovědník a duchovní vůdce, jakož i skvělý kazatel a vychovatel dětí. Vyznačuje se též mimořádnou eucharistickou úctou, jež nachází svůj výraz v lásce ke mši svaté, v dlouhém setrvání na adoraci Nejsvětější svátosti, modlitbou breviáře před svatostánkem a také v sloužení pobožnosti křížové cesty. Ochotně rovněž navštěvuje nemocné, aniž by přitom hleděl na možnost nakažit se nějakou chorobou.

Rok poté je P. Wenanty povolán zpět do Lvova a pověřen vedením noviců. Zároveň má přednášet filosofii, latinu a řečtinu. Jakožto novicmistr hodně dbá na propagaci řeholní chudoby. Snaží se ji vštípit spolubratrům a vést je k lásce k chudobě vlastním příkladem. Sám tento slib zachovává velmi přísně. Spokojí se s malými porcemi jídla, aby zbylo co nejvíce pro chudé, srocující se před fortanou kláštera.

Přemíra práce se citelně podepisuje na jeho zdraví. V srpnu roku 1917 se na-

kazí španělskou chřipkou a uzdraví se jen s velkými obtížemi. Od té doby to jde se zdravím P. Wenantyho stále více z kopce. V roce 1918 opět těžce onemocní – tuberkulózou, jak zjistil přivolaný lékař. Kvůli tomu musí rezignovat na svůj post novicmistra. V roce 1920 je přemístěn do Kalwarie Paclawské. Poslední měsíce jeho života jsou provázeny bolestným onemocněním a velkým utrpením, které snáší v tichosti a trpělivě. Více než co jiného trápí P. Katarzyniece izolace a nemožnost působit mezi milovanými novici. Nicméně sjednocuje se plně s Boží vůlí. V nemoci a utrpení dozrává jeho svatost. Otec Wenanty umírá 31. března 1921 ve věku 32 let.

„Nejvíce udělám... po smrti“

Před svou smrtí P. Wenanty vyznává: „Vidíte, jak jsem nemocný a jak už nemůžu nic udělat, ale po smrti udělám pro řád hodně.“ Má zde na mysli především vydavatelskou práci, při níž radí P. Maxmiliánovi a popohání ho k její realizaci. Tehdy se zrodila myšlenka tisknout měsíčník „Rycerz Niepokalaniej“ (Rytíř Neposkrvněné). První číslo mělo vyjít v lednu roku 1922, leč nebyly na to žádné prostředky. Kdosi z Maxmiliánova okolí prohodil: „Kdyby byl měsíčník v lednu, byl by to zázrak.“ Otec Maxmilián si vzpomněl na zesnulého P. Wenantyho a prosí ho o přímluvu. Časopis vyjde v plánovaném

termínu! Ne bez důvodu prohlašuje P. Kolbe v prvním čísle P. Katarzyniece patronem „Rytíře“. Právě přímluva P. Wenantyho pomáhá v dalších letech překonat spoustu potíží s vydáváním a shromáždit velké množství finančních prostředků nutných k vydávání měsíčníku. Jeho přímluva se dá vnímat přímo hmatatelně, zvláště při nabytí tiskárny a založení Niepokalanowa. Během prvních let vydávání časopisu se P. Katarzyniec „stará“ především o finanční potřeby. Svatý Maxmilián o něm říká: „Velice pokorný, milující modlitbu a pracovitý. Modlete se k Panně Marii skrze něj.“

Potíže s nalezením práce, koupě automobilu, splácení vysoké půjčky, finanční problémy či závažné nemoci – svědectví mnoha lidí potvrzují, že prakticky neexistuje problém, který by se díky přímluvě služebníka Božího P. Wenantyho nedal vyřešit. Jeví se přitom jako neobyčejně účinný přímluvce, navíc rychlý ve vyslyšení proseb. Nejdůležitější jsou však v tomto směru četné milosti obrácení a uzdravení duše. Platí totiž, že máme hledat hlavně to, co je nad námi (srov. Kol 3,2).

„Ať každý plní své povinnosti“

P. Wenanty ve svých písemných pojednáních i homiliích upozorňuje na smysl a hodnoty křesťanského života, jehož velikost není dána mimořádnými skutky, nýbrž schopností milovat. Svým životem

Wenanty Katarzyniec mezi spolubratry uprostřed první řady

Z KÁZÁNÍ PAPEŽE SV. LVA VELIKÉHO K SVÁTKU NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ

Věřící mají proto kolem časných věcí rychle přecházet s vědomím, že v tomto pozemském údolí jsou jen poutníky. I když se jim vemlouvají, nesmějí se u nich lehkomyšlně zdržovat, nýbrž statečně přejít kolem. K takovému postoji nás vybízí apoštol Petr. Podle onoho pověření, které pro pasení Kristových ovcí třikrát přijal skrze trojí vyznání lásky, nás zapřísahá: „Milí bratři, protože jste cizinci a hosty na tomto světě, vyzývám vás: nepoddávejte se pozemským žádostem, které bojují proti duši.“

V čím zájmu však bojují pozemské žádosti, ne-li v ďablově?

Nic však není, milování, mocnější proti lsti ďábla než milosrdná dobrotnost a štědrá láska. Ony hříchům buďto zabraňují, nebo nad nimi vítězí.

Ať nás tedy ovládne láska, bez níž žádná ctnost nemá cenu. Pak budeme moci vystoupit za Kristem po stejné cestě lásky, po níž vystoupil on. Jemu buď spolu s Otcem i Duchem Svatým všechna čest a sláva po všechny věky. Amen.

potvrdil, že člověk může a má realizovat své povinnosti tam, kam ho pošle Bůh. „Ne každý může dělat mimořádné věci, ale každý může plnit své povinnosti,“ píše. Otcem Katarzyniecem hlásaná věrnost v malých věcech a také varování se hříchu mají velký význam nejen pro zasvěcené osoby, leč i pro manžele a lidi v jejich zaměstnání.

Po dlouhých letech od Katarzyniecovu skonu učinili minorité, přesvědčení o svatosti jeho života, kroky pro jeho vyzdvižení ke cti oltáře. Přišel s tím ostatně svého času i sám sv. Maxmilián Kolbe. Dne 26. dubna 2016 papež František vyjádřil souhlas ke zveřejnění dekretu o heroičnosti ctností služebníka Božího Wenantyho Katarzyniece – obyčejného neobyčejného řeholníka, o němž sv. Maxmilián napsal: „Neusiloval o mimořádné věci, ale obyčejné (povinnosti) vykonával mimořádným způsobem.“

Z Trwajcie w miłości 2/2023
přeložil -lr
(Redakčně upraveno)

Zázraky na přímluvu P. Wenantého

Lékaři oznámili mým nejbližším, že nemám šanci na přežití. Rodina se začala usilovně modlit za mé uzdravení, přičemž prosila o přímluvu P. Wenantého...

Návrat do života a do stavu zdravých

V říjnu roku 2020 jsem onemocněl zápallem plic způsobeným koronavirem. Můj zdravotní stav se rapidně zhoršoval. Plíce mi prakticky přestávaly fungovat. Protože nebylo jiného východiska, lékaři mě uvedli do umělého spánku. Zároveň oznámili mým nejbližším, že nemám šanci na přežití. Rodina se začala usilovně modlit za mé uzdravení, přičemž prosila o přímluvu P. Wenantého. O jeho přímluvu prosila rovněž modlitební skupina navázaná na Kalwarii Paclawskou. V umělém spánku jsem byl zhruba dva týdny a během té doby jsem se třikrát ocitl na pokraji smrti. Po jejich uplynutí začaly mé plíce zase fungovat. Lékaři mě probudili a já se začal pomalu, ale jistě uzdravovat. Vyšetření prokázalo, že nemám žádné poškození ani rozedmu plic a že jsem zcela zdravý. Víím, že za své uzdravení vděčím modlitbě mnoha lidí. Panno Maria Paclawská, která jsi mě vyslyšela, a otče Wenanty, děkuji vám za vaši přímluvu i za to, že se mohu nadále radovat ze života zde na zemi v kruhu svých nejbližších. Otče Wenanty – na viděnou v nebi!

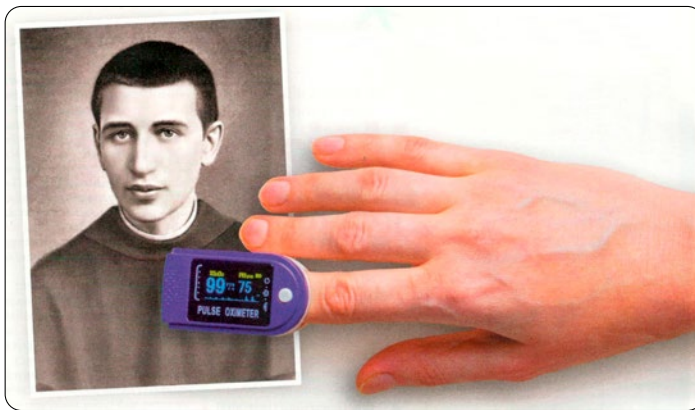
Mariusz

Uzdravení z nevléčitelné choroby

Mnoho let mě trápila porucha termoregulace, jež se vyvíjela velmi špatně. Můj organismus měl značné potíže udržovat tělesnou teplotu. Když bylo velké vedro nebo když jsem podstoupila velkou fyzickou námahu, můj organismus se přehříval. V důsledku toho mě několikrát postihl úpal. V parné dny jsem nemohla fungovat v teplém prostředí. Dostávala jsem vysoké horečky, ba i 42 °C, měla jsem bolesti, závratě, zvracela jsem a ztrácela vědomí. Musela jsem požádat o možnost domácího studia. Nedokázala

se udržet v našem bytě, v němž bylo v létě takové vedro, že jsem rovněž dostávala úpal. Nepomáhalo ani polévat se studenou vodou či ledovou vodou z mrazáku, ani obkládat se ledem, ani pít studenou vodu. Má rodina trpěla zároveň se mnou. V parných dnech jsem byla jako ve vězení zavřená v malém klimatizovaném pokojíku. Když bylo hodně velké horko, nemohla jsem ani chodit po bytě. Ven jsem vycházela jedině večer nebo v noci.

Podle lékařů šlo o velmi vzácný typ onemocnění. Ve své praxi se prý s ničím podobným nesetkali a dodávali, že v jejich očích neexistuje naděje, že by pobyt

v nemocnici přinesl nějaký pozitivní výsledek. Neurologové rovnou řekli, že řešení tohoto problému je vyloučené. Lékařská věda byla bezradná.

Rok co rok se mé onemocnění zhoršovalo. Měla jsem problém vyrovnat se se skutečností, že s ním nešlo nic dělat. Snažila jsem se vést co možná nejnornálnější život. V srpnu jsem absolvovala rekolekce v Kalwarii Paclawské. Kvůli velkému vedru jsem zůstávala v poutním domě a až večer se šla projít. V obchůdku s devocionáliemi jsem narazila na nějaké materiály o otci Wenantym. Nikdy předtím jsem o něm neslyšela. Poté jsem náhodou objevila jeho hrob. Poklekla jsem a začala se modlit. V modlitbě jsem otci Wenantymu o sobě všechno pověděla a prosila ho o uzdravení či jakoukoliv jinou pomoc. Přečetla jsem si, že byl hodně nemocný a zemřel v mladém věku. V srdci jsem pocítila, že je mi velmi

blízký. Stejně jako já byl nemocný a zcela určitě tak jako já strádal kvůli omezením zapříčiněným nemocí. Během modlitby jsem mu řekla, že ho obdivuji, jak dokázal snášet utrpení, a že se ho budu snažit napodobit. Řekla jsem mu též, jak je mi hrozně a jak moc bych chtěla být zdravá, jak moc toužím po tom, abych si mohla v létě normálně vyjít ven.

Po návratu do poutního domu jsem vytáhla z kabelky prospekt a položila ho na noční stolek. Ještě jednou jsem se pomodlila o uzdravení a ulehla jsem ke spánku. Nazítří dosáhly venkovní teploty rekordní výše – až 35 °C ve stínu. Vstala jsem časné ráno, abych se stihla umýt, než se všude udělá nesnesitelné horko. Venku bylo stále tepleji, nicméně já jsem to vůbec nepocítovala... Můj otec se vrátil z nákupu a prohodil, že je venku strašné vedro. Ze zvyku jsem chtěla zapnout klimatizaci. Vtom jsem si uvědomila, že nejsem vůbec přehřátá a že se cítím dobře. Poprvé po mnoha letech jsem nepotřebovala klimatizaci. Prostě jsem se ráno probudila a byla jsem zdravá! Cítila jsem se dobře a měla jsem normální teplotu. Nechtěla jsem tomu však věřit, a tak jsem po pár hodinách chtěla vyzkoušet, co to se mnou udělá, když vyjdu ven. Nejprve jsem si opatrně sedla na lávku

stojící ve stínu u poutního domu, přesvědčená o tom, že co nevidět se dostaví horečky. Navzdory tomu všemu jsem cítila, že to musím vyzkoušet. Uběhla půlhodina, potom další a ještě další a já se stále nepřehřívala... Vedro bylo opravdu k nesnesení, i zdraví lidé se necítili dobře, ale já byla v naprostém pořádku!

Od té doby jsem zdravá. Vrátila jsem se domů. Velká vedra bývají pořád, ale já se nadále cítím dobře. Klimatizaci jsme po návratu z Kalwarie Paclawské odstranili. Nyní dokonce i v extrémních parnách vycházím ven a nemám žádné náznaky přehřátí organismu. Jsem přesvědčená, že to otec Wenanty mi vyprosil uzdravení z nemoci. Děkuji Pánu Bohu, že jsem zdravá!

Ilona

*Z Trwajcie w miłości 2/2023 přeložil -lr-
(Redakčně upraveno)*

Heřman Josef (30)

Heřman se zadíval na růži a řekl:
„Také moje srdce opěvuje nebeskou růží! Poslyš!“ Kněz začal číst a otci Antonovi připadalo, jako by slyšel hlas zvonnů, které nejsou z této země:

Raduj se a jásej, krásná růže, utěš mé srdce, Neposkvrněná, ve své dobrotě slyš mé volání a ochraňuj mě ve své něžné ruce.

Snášejíci se večer byl stále rudější a ponořil místnost do žhnoucího světla. Opět zazněla píseň:

Raduj se, slunce plné milosti, svítíš mi na mé pouti, dobrotivě podpíráš znavené, bereš zemlelého poutníka do své něžné náruče.

V klášterním kostele znova začaly hrát varhany a nádherný zvuk naplnil místnost. Verše, které říkal Heřman Josef ke cti Matky Boží, byly stále vroucnější.

Raduj se, Lilie nebeská, zpívej svým jasným hlasem, do mého srdce zněj tvé písně. Celé nebe vypráví jen o tvé lásce.

A zněla sloka za slokou. Červánky již zapadly. Vyšly hvězdy a Heřman recitoval, aniž se díval na papír.

Raduj se, jasná Hvězdo moří, Matko korunovaná jasem, vyvolená ze všech žen, patříš na Trojjediného, žijící v nebeské slávě.

V místnosti se zcela setmělo. Z písně pro naši milou Paní zazněla další slova:

Žij ve blaženosti, má Paní, a ve mně zní tvé jméno, osviť moji duši, zbav chyb mé srdce, chraň mne před vinou dnem i nocí! Amen!

Oba řeholníci ještě dlouho mlčeli. Pater Anton naslouchal ozvěně svatě písně. Pak stiskl spolubratrovi ruku a řekl: „To ti vnukl Bůh!“ Sáh po knize graduálu a řekl smutně: „Moje růže zvadla. Co je její zlatoto proti jáсотu tvé růže!“

Tu vzal Heřman Josef svíčku, která stála před mariánským obrazem, zapálil ji a postavil na psací pult a řekl: „Podívej se, bratře, opět září!“ Oba se dlouho dívali na lesk krásné zlaté růže.

Srdce mladého kněze bylo stále plné radosti, když se v nočních hodinách, před noční mší svatou, modlil v kostele. Tato noční hlídka patřila nebeské Matce, klečel před jejím obrazem, a protože tento den mu přinesl takovou radost, obětoval ji za všechny trpící.

Najednou Heřman uslyšel, jak někdo tluče na bránu kláštera. Prošel sakristií, tam zapálil lucernu a otevřel vrata. Ve slábém svitu měsíce uviděl člověka s bledým obličejem, oblečeného do potrhaných šatů. Nějaký žebrák, pomyslel si.

„Ve jménu Božím, vstupte!“ vítal Heřman Josef příchozího a ten ho mlčky následoval do místnosti pro hosty. Když kněz rozsvítil svíci, noční host vykřikl:

„Heřmane! Věděl jsem, že mi otevřeš dveře. Pro Boží milosrdenství, nevyháněj mě!“

„Petře!“ zvolal kněz vzrušeným hlasem. „Konečně ses vrátil. Tak dlouho jsem na tebe čekal!“

„Ty jsi mě čekal?“ ptal se příchozí překvapeně.

„Ano, věděl jsem, že jednou přijdeš. Pojď, posad se, přinesu ti něco na posilněnou. Odkud jdeš, zdaleka?“

„Ano, z veliké dálky!“ zašeptal Petr. „Šel jsem po špatné cestě, to přece víš, Heřmane. Ale teď jsem činil pokání, tvrdě pokání!“

„To vím,“ odpověděl kněz.

„Povím ti to všechno.“ Petr se unaveně posadil, rukama si podepřel hlavu a mluvil potichu, jakoby sám pro sebe: „Když jsem tu byl posledně, pamatuješ se, Heřmane, tehdy jsi mi také otevíral

... Dlouho jsem byl mezi životem a smrtí, nakonec jsem se vyléčil. Pak jsem se musel znovu naučit používat svoje ruce a nohy. Ale tady, Heřmane, v srdci, mám ránu, která se nehojí.“

bránu. Stále jsem měl před očima tvou tvář a to pohnulo mým srdcem. Utekl jsem, i před svými kumpány, před sebou samým, před svým svědomím. Klid jsem však nenalezl. Ve dne, v noci jsem viděl tvoje oči. Dívaly se na mě bolestně a s láskou. Nemohl jsem to vydržet, bylo to horší, než se dívat do očí kato-vi.“ Petr zadrhával a čelo měl orosené potem. Pak pokračoval:

„Musel jsem činit pokání, odčinit všechno, co jsem zlého spáchal. Táhl jsem s křížovou výpravou, ve všech bitvách

jsem bojoval v první řadě. Chtěl jsem být mrtev, nebo zraněn, alespoň malou ranku, abych věděl, že Bůh přijal moje pokání. Ale žádný šíp ani meč mě nezasáhly, a tak se vracím zpět domů. Křížová výprava skončila neslavně. V mé duši mě užírala myšlenka, že se ode mne Bůh odvrátil a nepřijal mé pokání.“ Rukou si setřel pot a bránil se, když ho Heřman chtěl utěšit.

„Šel jsem dál a hledal jsem, jak činit pokání. Dlouho jsem bloudil, až jsem konečně došel do Špýru. Tam stavěli znovu, od základů katedrálu, protože jim před patnácti lety vyhořela. Poprosil jsem stavitele, aby mě nechali pomáhat na stavbě. Chtěl jsem Boha usmířit tím, že budu pracovat na stavbě jeho domu. Od časného rána do noci jsem tahal kameny, ruce jsem měl rozedřené do krve, byl jsem první u práce a poslední u oslav, nebral jsem peníze, jen chleba k jídlu. Ale i to se mi pořád zdálo málo. Chyběl mi klid, v duši mě pátil tvůj pohled. Heřmane, tvoje oči se na mne dívaly ve dne i v noci.“ Petr se odmlčel a po chvíli pokračoval.

„Nakonec byla stavba dokončena. Na věži měl být vztyčen kříž. Vyprosil jsem si, abych ho tam směl vynést já a dokončit tak svoje pokání. Kříž byl moc těžký, stálo mě obrovskou námahu dostat ho nahoru. Když jsem kříž připevnil, zůstal jsem bez sebe. Zatmělo se mi před očima a ruce sáhly do prázdna. Padal jsem, Heřmane, padal a padal. Narážel jsem na lešení a to zpomalovalo můj pád. Pak se můj oděv zachytil za skobu a já jsem zůstal viset mezi nebem a zemí, jako ten lotr na Golgotě. Jak dlouho jsem tam visel, to nevím. Pamatuji se jenom, co mě napadlo v té chvíli: Bůh mě odvrhl od svého kříže. Pak moje šaty povolily a já dopadl až na zem. Ještě jsem slyšel lidi okolo sebe křičet a pak už si pamatuji jen obrovskou bolest. Probudil jsem se ve špitále. Dlouho jsem byl mezi životem a smrtí, nakonec jsem se vyléčil. Pak jsem se musel znovu naučit používat svoje ruce a nohy. Ale tady, Heřmane, v srdci, mám ránu, která se nehojí.“

(Pokračování příště)

*Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939*

Pondělí 6. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: František Lízna – jezuita
6:45 Sochař Klose **7:00** Kmochův Kolín 2019: Velký DO Dolní Chvatliny – Kolín **7:35** Sunday Rock: Barevný svět vytvořen pomocí různých tekutin a kouře **7:40** K jádru věci **8:45** V pohorách po horách: Křížové kameny v okolí Polné **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Dřevěné návštěvy: Alena Bílková **9:40** Outdoor Films: S fotografem Karlem Návratem **11:10** Jeníkov **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **13:00** Setkání: Aleš Dušek [P] **13:10** Filipíny – Tajfun Haiyan **14:00** Noční univerzita: Jan Hábl – Péče o charakter v míru i válce **15:30** Cesta k pěstounství: Pěstounská péče na přechodnou dobu [P] **15:35** S chutí přes práh **16:00** V souvislostech **16:20** Grotosky Harolda Lloyda: On zázračným studentem **17:30** Náš Valášek z Horní Lidče **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjánko, Marjánko **18:05** Příběhy Starého zákona: Královna Ester **18:15** Bratři Orffové na Crossroads 2021 **19:10** Dědek a jeho kreslený svět: Dejte mu moc a zblbne **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Lidé z cest [L] **21:05** ARTBITR – Kulturní magazín: 18 let ARTBITRU a Na koberečku [P] **21:20** Moudrost mnichů: Rodina v rozpadu **21:40** Noemova pošta: Květen 2024 **22:40** Do varu s Maxem Kašparů: Křesťan a média **22:55** Klapka: O Rychnovské osmičce **0:05** Maribor – Kostel světla **0:15** Večer chval: Živá modlitba a chvála **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 7. 5. 2024

6:05 Klapka s Jitkou Havlovou **7:05** O kom, o čem: Vlastimila Češková **7:30** Na startu **7:55** Noční univerzita: P. Jakub Sadílek – Opásání pravdou... **8:40** Kaplani naděje: P. Václav Tomiczek **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** V pohorách po horách: Velký Blaník **9:50** Neoblomný kardinál **10:40** Dokořán: S Olgu Sommerovou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **13:00** Jak potkávat svět: S profesorem houslí Jiřím Fišerem a jeho studenty a současně vítězi Akademie V. Hudečka, Matteo Hagerem, Davidem Hernychem a Markem Pavlicou **14:40** Hadí pohotovost **15:35** Okřídlení sousedé: Jiříčky a vlašťovky **15:50** Svatý Ivo **16:45** Muzikanti, hrajte: Holóbkova mozeka **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjánko, Marjánko **18:05** Příběhy Starého zákona: Prorok Jonáš **18:15** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce **18:45** Dědek a jeho kreslený svět: Ty máš teda ránu **18:50** Zpravodajské Noeviny: 7. 5. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:45** Moudrost mnichů: Fungující rodina **21:00** Terra Santa News: 1. 5. 2024 **21:20** Poutníci času: S Terezou Robinson **21:45** Má vlast: Loštice **22:45** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme malá média **23:05** Séguové – děti z ulic Lubumbashi **23:40** Okřídlení sousedé: Život s čápy **0:00** Výpravy do divočiny: Experimentální biologie rostlin **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 8. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: Juan Provecho López – španělský augustinián **7:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 5. 2024 **7:20** Ta brněnská mája tenká: MFF Strážnice 2018 **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Nepřítelem osudu **10:35** Zlatovláška: Divadlo Víti Marčíka **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední mod-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

litba [L] **12:05** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **12:15** Jak potkávat svět: S Hradišťanem **13:45** Dědek a jeho kreslený svět: Hrdinové všedních dnů **14:00** Mše svatá s zehnaním kaple: Nesvačička [L] **15:45** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **16:00** Přerov a jeho válka **16:30** Lidé z cest **17:30** Terra Santa News: 8. 5. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjánko, Marjánko **18:05** Příběhy Starého zákona: Spravedlivý Job **18:15** Strýček Emu: Boty **18:30** Daruj písničku [L] **19:10** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek **19:45** Přejeme si... **20:05** Síť svobody **22:10** Ich bin: Já jsem **23:05** Generální audience papeže Františka **23:25** Noční univerzita: P. René-Luc – Ve službě evangelia pokoje **0:30** Železné hory **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 9. 5. 2024

6:05 Sakartvelo: Země pod Kavkazem **7:00** Galakonzert Evy Urbanové: Ostrava, Divadlo Antonína Dvořáka **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Terra Santa News: 8. 5. 2024 **9:45** Noemova pošta: Květen 2024 **10:45** Tichý hlas pod věží: Čáslav – město Panny Marie **11:05** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme malá média **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **13:00** Albánie – Angelo **13:30** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem: Český filharmonický sbor Brno v Saudské Arábii [L] **14:35** Hlubinami vesmíru s Dr. Martinem Jelínkem: Gama astronomie **15:15** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka – Šestidenní běh z Třebíče přes Javořici a Českou Kanadu do Jihlavy a zpět **16:20** Zpravodajské Noeviny: 7. 5. 2024 **16:40** Klapka s Milanem Šebestou **17:40** SWEEP – Maroko **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjánko, Marjánko **18:05** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Dobrodružství začíná! **18:10** Ovečky: 7. neděle velikonoční **18:30** O zániklé Karvině **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: O vlčnovské Jízdě králů [P] **21:30** Za obzorem: Český filharmonický sbor Brno v Saudské Arábii **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **0:30** Duchovní krajina Novohradských hor: Po proudu Černé **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 10. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: David Eben – muzikolog **6:55** Dopis z Indie **7:15** Kdo chce kam ... **7:40** Okolo houslí **8:00** Na větrné hůrce **8:20** Dopisy z rovníku **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín: 18 let ARTBITRU a Na koberečku **9:35** V pohorách po horách: Velký Blaník **9:50** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **10:00** Cvrlikání SPECIÁL: Spirituál kvintet **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **13:00** Kopeček plný oveček **14:20** Outdoor Films s Annou Hanuš Kuchařovou: Můj život je slackline **15:50** Můj chrám: Prof. MUDr. Králíčková Milena, Ph.D.,

Arkýřová kaple v pražském Karolinu **16:15** Jak potkávat svět: Ohlédnutí ze střechy v pořadu Jiřího Pavlici **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjánko, Marjánko **18:05** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Po stopách Bernadety **18:10** Noemova Archa **19:00** Setkání: Stanislav Šec – Meditační zahrada v Plzni – Památník obětem zla **19:10** Remembrance – Hradý, tvrže, pevnosti **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Benefiční koncert Lepší oči pro Noe [L] **22:10** Druhá šance z nebe **23:50** Letem jazzem: Cole Albert Porter – zpívá Martin Chodúr **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 11. 5. 2024

6:05 Klapka s Danuší Kubátovou **7:10** Kmochův Kolín 2019: Monsterkonzert blok A **8:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjánko, Marjánko **8:05** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce **8:30** Ovečky: 7. neděle velikonoční **8:50** Bratr oheň: Klářiina volba **9:15** Strýček Emu: Boty **9:40** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek **9:50** S chutí přes práh **10:10** Lidé z cest **11:15** Můj chrám: Michaela Šojdrová, politička, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kroměříži **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Lorety v Boru u Tachova **13:20** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek **13:30** Pod lampou **15:30** Velké ticho v Poličanech **15:50** Kaplani naděje: Ondřej Doskočil a Ludmila Míchalová Mikšíková **16:00** Zřím Řím **16:25** Visoko som viskočel: MFF Strážnice 2022 **17:30** Rozumíme médiím: Co změnit v mediální legislativě [P] **18:00** Slovo na neděli: 7. neděle velikonoční [P] **18:20** Lurdský příběh: Piseň o Bernadettě **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen (6. díl): Nepopsatelný soucit [P] **21:00** Stopy apoštola Pavla v srdci Evropy: 30 let paulínků v ČR [P] **21:30** Dobrodružství před kamerou [P] **22:40** Koncert chval SBM: Pozořice, kostel Nanebevzetí Panny Marie **0:15** Via Caritas: Rozhovor Jiřího Pavlici s Evou a Václavem Hudečkovými **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 12. 5. 2024

6:05 Cesta k andělům: Miloslav Fiala – prezident České katolické Charity **6:55** Svatý Řehoř Veliký **7:50** Gustav Ištok – Kříž je moje cesta **8:10** Slovo na neděli: 7. neděle velikonoční **8:40** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **8:50** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: O vlčnovské Jízdě králů **10:10** Poutníci času: S Lukášem Skálou [P] **10:30** Mše svatá: Ostrava, kostel sv. Václava [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si... [P] **12:35** V souvislostech **12:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:45** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **13:55** Muzikanti, hrajte: Mistřiňanka [P] **15:05** Historie a současnost Matice svatohostýnské **15:35** Dobrodružství před kamerou **16:45** ARTBITR – Kulturní magazín: 18 let ARTBITRU a Na koberečku **17:00** The Chosen (6. díl): Nepopsatelný soucit **18:05** Sedmihlásky: Ani sem si nemyslela **18:10** Ovečky: 7. neděle velikonoční **18:30** Bratr oheň: Bohatý a chudý **18:55** Strýček Emu [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Noe slaví 18. narozeniny: Medailonek [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Ondřejem Rumlem [P] **20:50** Dospívání ve zpívání: Slávíme 18 let televize Noe [P] **21:55** Moudrost mnichů: Práva žen, práva matek **22:10** Ženy naší rodiny **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:30** V pohorách po horách: Moravský kras **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:40** Buon giorno s Františkem **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 6. 5. o 17:55 hod.: Tajomstvá Vatikánu (Nemocnica umenia / dokument)

V tejto časti dokumentárneho seriálu navštívime Raffaellove siene – budeme sledovať ich históriu a príbeh o tom, ako vznikla unikátna fresková výzdoba na ich stenách.

Utorok 7. 5. o 21:20 hod.: Ghana. Nádej za mrežami (dokument)

V Ghane majú nárok na spravodlivý súd len bohatí. Tí si môžu dovoliť súkromného obhajcu. Ostatní čakajú vo vyšetrovacej väzbe hoc aj 10 rokov.

Streda 8. 5. o 20:55 hod.: Večer z nádvorja (hudobný program)

Vyberte sa s nami raz mesačne na nádvorie našej prešovskej pobočky, kde sa počas letných večerov stretávajú hudobníci, ktorých všetci dobre poznáme. Ako sa dostali k hudbe? S kým spolupracujú? Čím a ako žijú? To všetko nám prezradia práve počas Večerov z nádvorja.

Štvrtok 9. 5. o 17:30 hod.: Vešpery a Bula jubilejného roka (náboženský program)

Svätý otec František bude predsedáť slávnostným Druhým večerám v Bazilike sv. Petra, pri ktorých bude odovzdaná a prečítaná Bula o vyhlásení Jubilejného roka 2025.

Piatok 10. 5. o 20:30 hod.: BIBLIA: Jeremiáš (film)

Prorok Jeremiáš opúšťa svoju rodinu, aby v Jeruzaleme oznámil Boží odkaz. Nikto mu neverí a pokladajú ho za zradcu. On však pokračuje vo svojom poslaní. Nakoniec Babylončania skutočne napadnú krajinu a zničia Jeruzalem.

Sobota 11. 5. o 20:30 hod.: Sieť slobody (film)

Skutočný príbeh sestry Heleny Studlerovej, reholnej sestry, vincentky, odohrávajúci sa vo Francúzsku začiatkom druhej svetovej vojny. Sestra Helena sa stará o siroty a opustených v riadovej nemocnici v Metz.

Nedeľa 12. 5. o 22:30 hod.: Ruženec z Fatimy (náboženský program)

Modlitba svätého ruženca z Fatimy.

CINELUX: Sobota 11. 5.: 12 podmienok dedičstva – Nekompromisný osud (Ultimate Gift)

BREVIÁR PRO LAIKY

4. – 11. KVĚTNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 5.		PO 6. 5.		ÚT 7. 5.		ST 8. 5.		ČT 9. 5.		PÁ 10. 5.		SO 11. 5.			
Antifona	518	582	1708	1924	518	582	1653	1870	632	711	642	722	642	722		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	518	582	1708	1516	518	582	1653	1870	632	711	642	722	642	722		
Antifony	611	687	935	1517	950	1062	965	1079	633	712	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	914	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	611	687	1710	1517	618	695	1362	1520	633	712	644	724	649	730		
Antifona k Zach. kantiku	611	688	1361	1518	618	695	1362	1521	633	712	644	724	649	730		
Prosby	612	688	1711	1929	619	696	1655	1872	633	712	645	725	650	731		
Závěrečná modlitba	612	689	1361	1518	619	696	1362	1521	634	713	645	726	651	732		
Modlitba během dne:																
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	634	713	643	723	643	723		
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	635	714	643	723	643	723		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	635	714	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	612	689	616	693	619	696	622	700	637	716	646	726	651	732		
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	619	696	622	700	634	713	645	726	651	732		
Nešpory:																
	SO 4. 5.															
Hymnus	517	581	517	581	1714	1518	517	581	628	707	628	707	641	721	641	721
Antifony	609	686	613	690	945	1519	960	1073	629	708	638	717	1009	1126	652	734
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1932	960	1073	629	708	638	717	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	609	686	613	690	1717	1935	620	697	630	710	639	719	647	727	652	734
Ant. ke kant. P. M.	610	686	614	691	1361	1520	620	698	631	710	640	719	647	728	653	734
Prosby	610	687	614	691	1718	1936	621	698	631	710	640	720	648	729	653	735
Záv. modlitba	612	689	612	689	1361	1518	619	696	634	713	634	713	645	726	655	737
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 5. 5. – 6. neděle velikonocní

1. čt.: Sk 10,25–26.34–35.44–48
Ž 98(97),1,2–3ab.3cd–4

Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*
Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Jan 4,7–10

Ev.: Jan 15,9–17

Pondělí 6. 5. – nezávazná památka sv. Jana Sarkandra (na Moravě: památka sv. Jana Sarkandra)

1. čt.: Sk 16,11–15

Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b

Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,26–16,4a

Úterý 7. 5. – ferie

1. čt.: Sk 16,22–34

Ž 138(137),1–2a.2bc–3.7c–8

Odp.: 7c (*Zachraňuje mě tvá pravice, Hospodine.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 16,5–11

Středa 8. 5. – nezávazná památka Panny Marie, Prostřednice všech milostí

1. čt.: Sk 17,15.22–18,1

Ž 148,1–2.11–12.13–14a.14bc

Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy.* Nebo: *Aleluja.*

Ev.: Jan 16,12–15

Čtvrtek 9. 5. – slavnost Nanebevstoupení Páně

1. čt.: Sk 1,1–11

Ž 47(46),2–3.6–7.8–9

Odp.: 6 (*Bůh se vznáší za jásetu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub.* Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Ef 1,17–23

nebo Žid 9,24–28; 10,19–23

Ev.: Mk 16,15–20

Pátek 10. 5. – nezávazná památka sv. Jana z Ávil

1. čt.: Sk 18,9–18

Ž 47(46),2–3.4–5.6–7

Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 16,20–23a

Sobota 11. 5. – ferie (v pražské katedrále: slavnost Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 18,23–28

Ž 47(46),2–3.8–9.10

Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 16,23b–28

Matice cyrilometodějská s. r. o. Knihkupectví a zásilková služba

SVĚDECTVÍ

PŘÍBĚH KOMUNITY CENACOLO
Matka Elvíra • K vydání připravil Michele Casella • Z italského přeložila Kateřina Lachmanová

Matka Elvíra (1937–2023) sdílí příběh o založení a životě Komunity Cenacolo, jejímž posláním je pomoci drogově závislým mladým lidem získat svou opravdovou svobodu a zařadit se zpět do života.

Paulinky • Brož., 120x185 mm, 152 stran, 249 Kč

JEŽÍŠ • SVĚDECTVÍ O CESTĚ, KTERÁ MŮŽE ZMĚNIT I VÁŠ ŽIVOT

James Martin • Z angličtiny přeložila Jana Hovorková
Redakce Markéta Protivánková, Kristina Veselá • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Jezuita James Martin vypráví o svém putování po Svaté zemi a originálně přibližuje Ježíše Krista věřícím i hledajícím. Propojuje moderní vědecké poznatky o evangelích a svědectví o své osobní cestě víry, svoji zkušenost s modlitbou a postřehy z četby starých i současných textů, smysl pro humor i životní moudrost.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o. • Brož., 130x190 mm, 576 stran, 699 Kč

K ZAMYŠLENÍ

BŮH SI VYBRAL HŘÍŠNÍKA

Pavel Sandtner

Odedávna se mezi bratry táhne spor: ten silnější v mravech a charakteru se povyšuje nad tím slabším. A někdy ten slabší

nakonec, vědom si své slabosti, předejde silnějšího v míře praktické lásky. Nikdo z lidí není dokonalý, každý je zasažen dědičným hříchem. Kniha vznikla jako odpověď na znepokojení nad bolestí, kterou si působí bratři, z nichž jeden se má za zdravého a druhý poznal svou nemoc. Oba potřebují Otce, který je chce znovu přivést domů k sobě a k vzájemnému porozumění.

Stará škola
Brož., 115x165 mm,
120 stran, 200 Kč

SVATÍ A BLAHOŠLAVENÍ

TI NAŠI V NEBI • SVATÍ A BLAHOŠLAVENÍ

SE VZTAHEM K NAŠÍ ZEMI: bl. Titus Zeman, bl. Maria Paschalis, bl. Marie Restituta, sv. Edita Steinová, sv. Edmund Kapián, bl. Hroznata

P. Marek Dunda, P. Jindřich Charouz OPraem., Richard Jašš, P. Mieczysław Piotrowski TChr, Helena Šiprová
Editori P. Marek Dunda, Ondřej P. Vaněček, P. Pavel Zahradníček

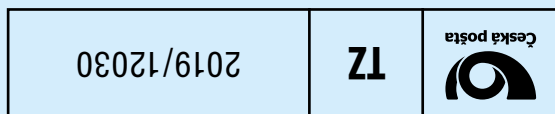
Vyšlo s církevním schválením. Kniha představuje svaté a blahoslavené se vztahem k naší zemi. Máme v nich pozoruhodné vzory víry a mocné přímluvce v nebi. Krátké životopisy jsou doplněny fotografiemi.

A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci s Maticí cyrilometodějskou s. r. o.
Brož., A5, 128 stran, 30 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolku, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udeřovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzertce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: [objednavky](mailto:objednavky@maticecm.cz)